

Isla Plana.

Zicht vanaf de ontbijttafel.

25-12-2009. Isla Plana.

Stralende 1e kerstdag. Een wolkenloze hemel, vrijwel windstil en een heerlijke 20+ temperatuur. We blijven in Isla Plana.

Na het ontbijt gaan we een eind de kust langs oostwaarts.

We zien massa's musachtigen in de struiken en op het pad. Ze lijken gedrongener dan onze huismus.

We komen een aantal wandelaars tegen. Waarschijnlijk volk van de camping, die wat hoger op de helling ligt.

Aangespoeld zeewier.

Kust richting Mazarrón.

Vogeltjes badderen in een overgebleven regenplas.

We lopen tot een riviertje bij een groot kassencomplex en draaien dan om.

's Middags schrijven we onze verhalen bij.

Kust tussen Isla Plana en Mazarrón.

Zwarte spreeuw, *Sturnus unicolor*.

Ik ontdek op de kerk een zwarte spreeuw. Lijkt haast een Grote maina. Voor het eerst hoor ik een spreeuw in z'n uppie een beetje fluiten.

Pas laat op de middag slaat het weer om en begint het een beetje te regenen.

's Avonds luisteren we tot laat naar Radio Teletaxi, die 24 hr per dag Spaanstalige muziek laat horen. Geregeld worden luisteraars gebeld, waarop een geanimeerd gesprek volgt. We kennen dat van thuis. Deze muziek is grandioos. Daardoor alleen al kom je helemaal Spanje binnen.

Isla Plana - Los Curas.

26-12-2009. Isla Plana - Los Curas.

Met 3298 km reeds achter de rug vertrekken we deze morgen om 9.25 uit Isla Plana. Het is compleet bewolkt maar nog steeds een heel behoorlijke temperatuur. Via Puerto de Mazzarón gaat het richting Mazzarón.

Het gaat de Sierra de las Moreras over en dan in de richting van Cañada de Gallego. In het dal daar staan talloze plastic kassen. Bij een transportbedrijf is een demonstratie aan de gang: "No somos delinquentos." Illegale arbeiders?

Dit is volstrekt Terra Incoqñito voor de MIO. Die stuurt ons steeds zandpaden op, zelfs als we onverharde wegen hebben uitgezet. Maar op geluk en gezond verstand komen we toch aan de kust van *Playa de Percheles*. Daar is een cache op een mooie plek aan de rotskust verstopt. Zie de PDF.

Onderweg naar Mazzarón.

Bij Cañada de Callego.

Strand bij Lomas de Percheles.

Rotspartijen bij Percheles.

Tuinbouwgebied voor Calnegre y Los Curas.

We installeren ons dus op camperplaats Villa Brisa, Los Curas.

Na de wandeling rijden we tussen de vele kassen door naar Calnegre y Los Curas. Tussen de kassen zien we een monsterlijk uitzijnde hond, een soort kruising tussen een Ierse wolf en een

hyena. Wij zitten gelukkig goed beschermd. Vlak voor het laatste dorp vinden we een mooie camperplaats, waar we enkele dagen willen blijven.

Camperplaats in Los Curas.

De bloemkolen zelf zijn al geoogst.

Gastvrouw Brigitte neemt uitgebreid de tijd om het reilen en zeilen hier uit te leggen. Voor •5 per dag en •0,10 per liter drinkwater zitten we hier perfect. Tussen 17.00 en 19.00 uur kunnen we in de bar WIFI-en.

Tegen half vier stappen we op de fiets en rijden eerst naar Los Curas zelf. Daar vinden we een supermarkt. Wel gesloten uiteraard op 2e kerstdag. Maar verder is er niets interessants. Dus draaien we op het eind van het dorp om en fietsen terug naar Calnegre aan zee. Daar drinken we een koffie en rode wijn in een van de café's aan zee.

Onderweg naar het 2e strand.

Een gejut duikbrilletje.

Een Spaanse vrouw, die met een Nederlander is getrouwd, hoort van haar dochter dat ze Nederlanders gezien had en komt even buurten. Haar man komt uit Zeist. Samen komen ze hier al 8 jaar op vakantie. Dit keer is het slecht weer. Zo kennen ze het niet! Madrid is hun normale woonplaats.

Tegen half vier rijden we naar een volgend strand. Ziet er aardig uit. Ik vind een matglas blauwe duikbril. Leuk voor 'n foto.

Van vijf tot half zeven gaan we een wijntje pakken in de (internet)bar en WIFI-en. Wij hebben direct na ingeven van de Schlüssel contact. Diverse andere mensen hebben meer problemen met aanmelden. Typisch Deutsch is de man die iedereen via Google Earth op zijn laptop wil laten zien wat hij allemaal thuis heeft opgebouwd!! Zijn ongeduldige toeschouwer wil eigenlijk alleen maar laten zien waar hij zelf woont.

Na het eten spelen wij nog enkele grandioze Scrabble-partijen van 700+ punten.

Los Curas.

27-12-2009. Los Curas.

We houden vandaag een rustdag. We lezen wat, schrijven aan de verslagen en genieten van de volop stralende zon. Het is wel een stuk frisser geworden door dat beetje wind. Waarschijnlijk uit de verkeerde hoek.

Droge rivierbedding.

Over die bergen kwamen we gisteren hierheen.

Tegen half vier loop ik een rondje over het braakliggende veld achter de camperplaats. Leeuweriken zijn er volop te zien, met name in de droogliggende rivierbedding verderop. Daar liggen tevens enkele bergen met gedumpte tomaten en kleine courgettes. Bij het boerderijtje naast ons met de gisteren omgeploegde akker zitten bovendien enkele koereigers. Op het veld is naast de gewone bloemen ook een bloeiende cactus te zien.

Los Curas - Aguilas.

28-12-2009. Los Curas - Aguilas.

We staan al om half acht op om zeker te zijn dat we de bakker zien. Die komt namelijk tussen 8 en half negen. De nacht was weer vrij koud. De zon veroorzaakt deze morgen een rode lucht, die vreemd genoeg nog tot zo'n half tien te zien is. We rekenen met Brigitte af en vertrekken na tanken en lozen om half tien. Weer geeft de MIO allerlei zandwegen aan Maar wij maken de omweg via een stukje over de N332.

Zonsopgang in Los Curas.

Kudde geiten.

Terugblik op Los Curas.

Later nemen we de afslag in de richting van Cabo Cope. Dat brengt ons weer via kronkelende weggetjes over bergen. Even zien we links de vlakte, waar Los Curas en zijn kassen liggen. Als we weer naar de kust afdalen bij Cabo Cope dan komen we opnieuw in uitgestrekt tuinbouwgebied. Tientallen mensen zijn daar op een groot veld bezig te oogsten. Verschillende van hen hebben grote rieten hoeden op tegen de zon die even verstek laat gaan. Cabo Cope is eigenlijk meer een eiland dat door verzanding aan land is gekomen.

N332.

Uitgebrande moskee, Aguilas.

Aguilas.

Om half elf doen we bij een groot shoppingcentrum in een voorwijk van Aguilas boodschappen. Aguilas Plaza bevat naast de Eroski ook diverse andere zaken. Allereerst kopen we bij C&A twee pilotenbroeken voor mij. •50 voor 2 broeken dat gaat nog. Dan slaan we bij de Eroski in. Vervolgens rijden we langs de kust naar het centrum en de havens van Aguilas. Bij de vuurtoren en onder het kasteel is een grote parkeerplaats waar heel wat campers staan. Een heel mooi plekje. Dus komt Zippy ook daar te staan. Oude vissers staan op de oever hun netten te boeten. Dat is hard nodig, want er zitten kolossale gaten in.

Netten boeten.

Parkeerplaats aan de haven.

Overnachtingsplaats in Aguilas.

We gaan op zoek naar het I-kantoor. Langs het water af terug naar het laatste bord, dat de richting aangeeft. De zoektocht brengt ons dan het winkeldeel van de stad in. Centraal punt is het heel aardige Plaza de España met de parochiekerk, het stadhuis, terrasjes en een parkje met mooie bomen. Een agent wijst ons dan het I-kantoor, vlak bij waar we aan zee staan! We vragen naar een Lavanderia. Automatische zijn er geen. Twee andere worden op een kaart aangegeven. Als we even later bij de dichtst bijzijnde aankomen, blijkt het nog maar 1 kwartier voor de middagsluiting te zijn. (13.30) Dus haasten we ons om de was op te halen. Klokslag half twee zijn we terug. Morgen om elf uur is het klaar.

Bethlehem in een étalage van een winkel.

Plaza Español.

Plaza de España.

Na de lunch thuis blijkt dat we al een beetje ingeburgerd zijn: We houden een siësta! Ik werk even aan het verhaal. Om half vijf lopen we langs het Icarusbeeld aan de parking. Een oud vrouwtje staat er tevreden naar te kijken: “Muchacho”. Ja dat zien wij ook wel. Mij lijkt dit beeld echter meer een potloodventer!

Icarus.

Molino de Sagrera.

We lopen door naar de windmolen Molino de Sagrera, die op een heuvel boven het centrum staat. Daar heeft men een aardig overzicht over de havens. Dan pikken we op Plaza de España een terrasje met een Moscat en rode wijn. In de bomen daar wemelt het van de “palomas blancas”. Rechts is een podium waar wat jongelui wat rare fratsen staan te maken. Wij vinden dat niet eens een *poging* tot muziek maken.

Intussen gaat de kerk links open, zodat we na ons drankje daar even aan gaan. Her en der staan levensechte beelden, die waarschijnlijk een rol spelen tijdens de paasceremonies.

‘s Avonds spelen we uiteraard weer onze scrabblerrondes.

Zicht vanaf de Cabezo Molino de Sagrera.

Iglesia Parroquial San José, Plaza de España.

Águilas.

29-12-2009. Águilas.

Een dag, waarop we de hele dag met een T-shirt uitkomen. Heerlijk weer dus. We wandelen na het ontbijt naar het Castillo de San Juan de las Águilas. Daar hebben we goed zicht op de volgende baai en strand van Águilas: Playa de la Colonia. Een echt strand in vergelijking met de Playa de Levante. Aan de andere kant mooi zicht op de binnenstad. Het kasteel gaat in de winter pas om 11.00 open. We laten dat maar zitten.

Puerto, Aguilas.

Playa de las Delicias.

Plaza de España vanaf het kasteel.

Calle Isaac Peral.

Puerto Deportivo.

Net na elven halen we de was op. Voor •20 hebben we alles weer schoon.

We brengen de was terug en stappen op de fiets om de Bahia de Levante te verkennen. Deze eindigt in opnieuw een uitzichtpunt: Pico L'Águilica.

Na het middageten gaan we weer op de fiets. Nu naar de andere kant, langs de Playa de la Colonia. Daar is één terras overvol met gasten. Andere zijn nu niet open.

Zwarte tapuit, *Oenanthe leucura*.

Bahia de Levante vanaf de Pico L'Águilica.

Zicht vanaf de Pico L'Águilica.

Rambla del Cañarete.

Rotondes in Águilas worden zo versierd.

Zicht vanaf Playa Matalentisco.

Visser die op huis aan gaat.

Bosje bij Playa Matalentisco.

We volgen de kust over de boulevard, door enkele ramblas heen. (Ramblas zijn droge rivierbeddingen, die dus doorvaadbaar zijn.)
 Dan komen we weer aan stukken plateaustreek (Playa de Matalentisco). We passeren een camping en draaien even later om. De rest zien we morgen wel vanuit de auto.
 We pakken wat te drinken op dat terras aan de Playa de la Colonia. Voor de 1e keer deze vakantie neem ik een bier: Alhambra pils. Tineke neemt een rosé.
 's Middags komen de vissers binnen om te tanken en netten uit te laden. Om 6 uur gaan we nog even enkele boodschappen doen. In het centrum brandt de kerstversiering weer. Daar maakt men veel werk van in Spanje.

Vervolg van de reis.

Zeer los conglomeraatgesteente.

Netten worden voor reparatie gelost.